08/04/2019

Ο Γέρων Μάξιμος ομίλησε προς ιερείς της Κέρκυρας (φώτο)

/ Ιερές Μονές

Ενόψει της Μεγάλης Εβδομάδος και του Αγίου Πάσχα, πραγματοποιήθηκε το πρωί της Δευτέρας 8 Απριλίου 2019 στο Πνευματικό Κέντρο, Ιερατική Σύναξη της Ι.Μ. Κερκύρας, με ομιλητή τον Γέροντα Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω, Μάξιμο Κυρίτση.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, στην προσλαλιά του καλωσόρισε τον Γέροντα Μάξιμο, τονίζοντας παράλληλα την μακρά αδελφική φιλία και πνευματική συμπόρευση που έχουν.

Επιπλέον, ο Σεβ. κ. Νεκτάριος αναφερόμενος στις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος και του Αγίου Πάσχα, τόνισε στους πατέρες της τοπικής Εκκλησίας

ότι όσο κυλάει ο χρόνος, ιδίως στην πατρίδα μας, βλέπουμε ότι τα πράγματα βαίνουν επί τα χείρω, από πλευράς όχι μόνο πνευματικής, αλλά και όλων εκείνων οι οποίοι θέλουν να κηδεμονεύσουν την Εκκλησία μας, με σκοπό όχι να δώσουν τη ελευθερία, όπως διατρανώνουν, αλλά να δεσμεύσουν την πνευματική ακτινοβολία της Ορθοδοξίας, οδηγώντας τους ανθρώπους στην αθεϊα. Τον σκοτεινό αυτό σκοπό τους οι κρατούντες τον έχουν πετύχει εν μέρει. Βλέπουμε μετά πολλής λύπης τα νέα ζευγάρια ούτε να νυμφεύονται, ούτε και να τεκνοποιούν, λόγω οικονομικής δυσπραγίας.

Με αυτές τις διαπιστώσεις δεν πρέπει να απελπιζόμαστε, τουναντίον χρειάζεται να οπλιζόμαστε, έχοντας κατά νου τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Πολεμάμε τον πειρασμό που σήμερα αλωνίζει στην ελληνική κοινωνία και εξαπολύει τα φαρμακερά του βέλη ενάντια κυρίως στους νέους ανθρώπους που είναι πιο ευάλωτοι αφενός και αφετέρου δεν έχουν τα βιώματα των προηγουμένων γενεών, οι οποίες ναι μεν έζησαν και πολέμους, πλην όμως οι καρδιές των ελληνικών οικογενειών ήταν πλήρεις από την Χάρη του Χριστού, διότι κέντρο της ζωής τους ήταν ο Κύριος. Ένα άλλο τραύμα της πατρίδος μας σήμερα είναι η αθρόα μετανάστευση των νέων ανθρώπων και η ταυτόχρονη γήρανση του γηγενούς πληθυσμού της Ελλάδος. Λαμβάνοντας υπόψιν όλες αυτές τις σύγχρονες προκλήσεις ο Ιερέας καλείται και την Ορθόδοξη πίστη να διαφυλάξει, αλλά και τον πνευματικό του αγώνα να εντείνει, ώστε να μην γίνει αιτία σκανδαλισμού των ψυχών που του ενεπιστεύθη ο Χριστός, καθότι εν ημέρα κρίσεως θα ζητηθεί σε εκείνον, πολλώ δε μάλλον στον Επίσκοπο, λόγος από τον Κύριο. Και αλίμονο αν ένας Κληρικός με την συμπεριφορά του ή με την στάση ζωής τους γίνει αιτία απωλείας έστω και ενός ανθρώπου.

Κλείνοντας ο Μητροπολίτης Κερκύρας, ευχήθηκε τόσο στον Γέροντα Μάξιμο, όσο και στους πατέρες καλό και ευλογημένο Πάσχα.

Ακολούθως, τον λόγο πήρε ο Γέροντας Μάξιμος, ο οποίος αφού ευχαρίστησε θερμώς τον Σεβασμιώτατο, υπογράμμισε ότι οι Ιερείς δεν είναι απλοί άνθρωποι, αλλά αφιερωμένοι που δέχθηκαν ειδική σφραγίδα από τον Κύριο, κατά την χειροτονία τους. Οι Ιερείς μπορούν να παρομοιαστούν με τα άγια ποτήρια, που δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τον εαυτό τους για καμιά άλλη χρήση, εκτός από αυτήν που έλαβαν από τον Θεό.

Η Ορθοδοξία είναι Εκκλησία του Σταυρού και της Αναστάσεως. Κέντρο της πίστεώς μας είναι η Ανάσταση. Όπως ο Χριστός δεν νοείται χωρίς τον Σταυρό και την Ανάσταση, έτσι και τον Ιερέας που φέρει την Ιερωσύνη του Κυρίου, δεν μπορούμε να τον βγάλουμε έξω απο τον Σταυρό και την Ανάσταση. Όπως λέγουν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας Χριστιανισμός χωρίς Σταυρό δεν υπάρχει. Και πολύ περισσότερο Ιερωσύνη άνευ άρσεως του Σταυρού δεν νοείται. Πάνω στον Γολγοθά στήθηκαν τρεις σταυροί. Ο μεσαίος είναι του δικαίου, ο εκ δεξιών του μετανοούντος και ο εξ ευωνύμων του αμετανοήτου, που σημαίνει ότι κανείς δεν φεύγει από την ζωή αυτή χωρίς σταυρικό φρόνημα. Στον αντίποδα τώρα η εποχή μας βρίσκεται σε έναν τρόπο ζωής που προβάλλεται η άνεση του ανθρώπου και η απασχόληση των αισθήσεων.

Έχει λείψει, όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, το φερέπονο φρόνημα. Πώς βιώνει ο Ιερέας το φερέπονο φρόνημα ; Πρώτον, ο Ιερέας, όπως ο Χριστός, κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών. Υπάρχουν Ιερείς που τιμούν την Ιερωσύνη και άλλοι που εμφορούνται από το εκκοσμικευμένο πνεύμα, στο οποίο παύε ιη Εκκλησία να αποτελεί το περιέχον στοιχείο μιας κοινωνίας, όπως λ.χ. συνέβαινε επί Βυζαντίου. Ο μεγαλύτερος σταυρός που καλείται να άρει ο Ιερέας είναι η Θεία Λειτουργία. Εκείνη είναι το κέντρο της ζωής του Ιερέως και κατ’επέκτασιν των πιστών. Ούτε το κήρυγμα, ούτε το κοινωνικό έργο, ούτε το κατηχητικό έργο, ούτε το φιλανθρωπικό έργο δεν μπορεί να τελεσφορήσει εάν δεν ξεκινάει από το ιερό θυσιαστήριο. Το ιερό θυσιαστήριο κρύβει τρία βασικά στοιχεία : 1) κρύβει τον Κύριο, 2) κρύβει τον μάρτυρα και 3) κρύβει τον Επίσκοπο. Ο Ιερέας δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να αφήσει την καρδιά και τον νου του από την αγία Τράπεζα. Η Θεία Λειτουργία είναι ένα μεγαλείο του Θεού και μέσα σε αυτήν φανερώνονται τα δύο μεγέθη, της αναξιότητας και της αμαρτωλότητας του Ιερέα. Όταν έλθει σε αυτογνωσία, αντιλαμβάνεται και μένει πάντα με το ταπεινό φρόνημα, απέναντι στο μεγαλείο του Κυρίου και δεν στερείται τον Θεό με κάποια σκέψη που θα έρθει από ένα εξωτερικό ερέθισμα.

Καταλήγοντας ο Γέροντας Μάξιμος επεσήμανε τον κίνδυνο που διατρέχει ο Ιερέας και δεν είναι άλλος από την εξοικείωση με τα Μυστήρια. Εξοικείωση είναι η μηχανική επιτέλεση των Μυστηρίων, χωρίς καιομένη καρδιά με αγάπη για τον Χριστό. Και το γεγονός αυτό το αντιλαμβάνονται οι πιστοί, πάνω στο πρόσωπο του Ιερέως. Αντίθετα, όταν ο λειτουργός βιώνει την Θεία Λειτουργία, το πρόσωπό του ακτινοβολεί από την ενεργούσα Θεία Χάρη. Κοντολογίς ο Ιερέας χρειάζεται να προσεύχεται αδιάλειπτα, ώστε να καθαρίζεται και να έχει το νου του προσηλωμένο στον Θεό, να εξομολογείται και να αποτελεί με τον αγώνα που δίδει παράδειγμα προς μίμηση στους ανθρώπους, προς δόξαν Θεού, ώστε με τον τρόπο αυτό να

ελκύσει και άλλες ψυχές προς την σωτηρία, που είναι και το ζητούμενο.